पञ्चमꣳ हृतः प्रत्यशृणोत्। स पञ्चहृतोऽभवत्। पञ्चहृतो ह वै नामैषः। तं वा एतं पञ्चहृतꣳ सन्तम्। पञ्चहोतेत्याचक्षते परोक्षेण [३]। परोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै चतुर्थꣳ हृतः प्रत्यशृणोत्। स चतुर्हृतोऽभवत्। चतुर्हृतो ह वै नामैषः। तं वा एतं चतुर्हृतꣳ सन्तम्। चतुर्होतेत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः" इति। सप्तहोत्र-षड्होत्र-पञ्चहोत्र-चतुर्होत्रनामनिर्वचनवाक्यानि दशहोत्रवाक्यवद्व्याख्येयानि॥

अथ चतुर्होत्रमन्त्राभिमानिनं पुरुषं विशेषतः प्रशंसति। "तमब्रवीत्। त्वं वै मे नेदिष्ठꣳ हृतः प्रत्यश्रौषीः॥ त्वं वै नानाख्यातार इति। तस्मान्नु हैनाꣳश्चतुर्होतार इत्याचक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणाꣳ हृद्यतमः। नेदिष्ठो हृद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं वेद" [४] इति। चतुर्होत्रमन्त्राभिमानिनं देवं प्रजापतिरेवमब्रवीत्, त्वमेवैको मया समाहृतः सन् मदीयं वाक्यं यं नेदिष्ठं अतिसमीपं यथा भवति तथा श्रुत्वा प्रत्युत्तरं दत्तवान्। चतुर्थमामन्त्रणं त्वया श्रुतं इतरे न तथा सहसा श्रुतवन्तः। तस्मात् त्वयैव सर्व्वानेतान् हि जनाः कथयिष्यन्ति। एते चतुर्होतार इत्येव त्वन्नाम्नैव व्यवहारो भविष्यतीत्यर्थः। यस्मादेवं प्रजापतिना वरो दत्तः तस्मादेतान् दशहोत्रादीन् सर्व्वानपि चतुर्होतार इत्येव वचनं वैदिका आचक्षते। यस्मादेवं शीघ्रं वाक्यं श्रुतवतः चतुर्होतुः प्रजापतेर्वरलाभः तस्माल्लोकेऽपि पुत्राणां मध्ये यः